

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.563 van 31 mei 2012
in de zaak A. 199.067/VII-37.991.**

In zake : Antoine D'HONDT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV PURATOS GROUP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Bouckaert
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 februari 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 6 december 2010 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing
van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 19 oktober 2006, houdende
het verlenen van de vergunning aan de NV Puratos Group voor het veranderen van
een inrichting, gelegen aan de Industrialaan 25 te Dilbeek, voor de productie van

grondstoffen voor de voedingsnijverheid door een verhoging van het vergunde debiet voor het winnen van grondwater, ongegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 30 maart 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 mei 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoeker, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jennifer Dubrulle, die loco advocaat Jan Bouckaert verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NV Puratos en de NV Beldem, beide dochterondernemingen van de NV Puratos Group, exploiteren aan de Industriaan 25-28 te Dilbeek een inrichting voor de productie van grondstoffen voor de bakkerij- en patisseriesector en catering, alsook van emulgatoren voor de voedingsindustrie.

Met een besluit van 24 september 1981 heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant een vergunning verleend die de basis voor de exploitatie vormde. De geldigheidsduur van die vergunning is op 1 september 2011 verstreken. Na de basisvergunning zijn nog verscheidene vergunningen tot uitbreiding van de bestaande inrichting verleend.

Aan de inrichting is een grondwaterwinning verbonden die water levert voor het productieproces.

3.2. Op 5 mei 2006 dient de NV Puratos Group bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een aanvraag in voor het veranderen van de grondwaterwinning. De aanvraag strekt tot het verhogen van het debiet, verdeeld over een put voor het winnen van diep grondwater met een maximumdebiet van 250 m³/dag en 52.000 m³/jaar en tien putten voor het winnen van ondiep grondwater met elk een maximumdebiet van 100 m³/dag en 140.000 m³/jaar.

3.3. Bij besluit van 19 oktober 2006 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de vergunning voor het winnen van grondwater, echter met een beperkter dagdebiet dan gevraagd. Aan de vergunning worden een aantal

bijzondere voorwaarden verbonden, voornamelijk met betrekking tot het regelmatig uitvoeren van kwaliteitsanalyses, debietmetingen en peilmetingen.

3.4. Op 5 december 2006 stelt de VZW Natuurpunt Beheer bij de Vlaamse minister van Leefmilieu beroep in tegen voormeld besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant. De VZW Natuurpunt Beheer vreest de mogelijke verdroging van de Maalbeekvallei en van het erkende natuureservaat "Droogveld" dat door haar beheerd wordt.

Op 14 december 2006 stelt ook de verzoeker, die eigenaar is van een weiland dat grenst aan de inrichting, beroep in. In zijn beroepschrift voert hij onder meer aan dat de aanvraag betrekking heeft op een zonevreemde inrichting.

3.5. Met een besluit van 10 april 2007 willicht de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de ingestelde beroepen deels in. Aan de bestreden milieuvergunning, die in hoofdzaak bevestigd wordt, wordt een bijkomende bijzondere voorwaarde toegevoegd betreffende het uitvoeren van een zogenaamde hemelwaterstudie.

3.6. Voormeld ministerieel besluit wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 206.375 van 1 juli 2010. Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de administratieve beroepsprocedure tegen het deputatiebesluit van 19 oktober 2006 hernomen.

3.7. Op 6 december 2010 beslist de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur om de beroepen ongegrond te verklaren, de beroepen beslissing te wijzigen en de gevraagde verhoging van het debiet voor het winnen van grondwater gedeeltelijk te vergunnen en gedeeltelijk te weigeren, voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011.

Dit is het thans bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De tussenkomende partij werpt op dat een verzoekende partij haar actueel belang verliest wanneer het bestreden besluit een verandering toeliet van de lopende basisvergunning en de geldigheidsduur van die vergunning verstrijkt tijdens de behandeling van de vernietigingsprocedure. Zij wijst er op dat de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant op 27 januari 2011 een nieuwe milieuvergunning heeft verleend, die de basisvergunning van 24 september 1981 en haar latere wijzigende vergunningen waaronder de met onderhavig beroep bestreden vergunning, vervangt. De tussenkomende partij besluit dat het beroep "doelloos (is) geworden bij gebrek aan voorwerp".

5. De verzoeker repliceert hierop dat de nieuwe vergunning van 27 januari 2011 werd aangevochten bij de bevoegde minister en dus nog niet definitief is. Daarnaast merkt hij op dat het vergunde debiet van de grondwaterwinning in de nieuwe vergunning aanzienlijk lager ligt dan in de thans bestreden vergunning. Ten slotte meent hij ook na 1 september 2011 nog belang te hebben bij zijn annulatieberoep, stellende dat indien het beroep tegen de nieuwe milieuvergunning zou worden ingewilligd, de tussenkomende partij "ongetwijfeld toepassing (zal) willen maken van de voordeelsregeling van artikel 39 §3 Vlarem I om verder te blijven exploiteren onder dekking van de vergunning waarvan de hernieuwing werd gevraagd".

6. In zijn laatste memorie doet de verzoeker bijkomend gelden dat hij, niettegenstaande de geldigheidsduur van de bestreden vergunning is verstreken, toch zijn belang bij de gevraagde nietigverklaring heeft behouden omdat hij wordt geconfronteerd met de onrechtvaardige toestand dat zijn beroepen door de Raad van State gegrond worden verklaard maar de minister van Leefmilieu in heroverweging telkens opnieuw de vergunning verleent voor de resterende duur van de basisvergunning, zonder respect voor het gezag van gewijsde van de

arresten van de Raad van State en dat het, gezien de opeenvolging van verschillende vergunningen verleend voor de resterende korte duurtijd van de basisvergunning, voor hem zeer moeilijk is om de onwettigheid van die vergunningen vastgesteld te zien worden.

Beoordeling

7. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

8. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden milieuvergunning voor de verandering van de inrichting is verstreken op 1 september 2011, zijnde de einddatum van de termijn van de basisvergunning. Aangezien de verzoeker zijn belang initieel steunt op de hinder die door de verleende vergunning wordt teweeggebracht, kan de vernietiging van een inmiddels verstreken vergunning hem in beginsel geen direct voordeel meer opleveren.

9. Evenwel mag de betrokkene niet ontzegd worden aan te tonen welk ander belang hij alsnog bezit bij de gevraagde vernietiging. Te dezen roept de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en laatste memorie bijzondere omstandigheden in die meebrengen dat hij nog steeds belang zou hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Aldus is de Raad van State gehouden na te gaan of de verzoeker zich, ondanks het aflopen van de bestreden vergunning, nog kan beroepen op een belang als bedoeld in artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

10. In zoverre de verzoeker zich beroept op de moeilijkheid om de onwettigheid van de bestreden vergunning vastgesteld te zien, wegens de korte duurtijd ervan, vermag de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing die geen uitwerking meer heeft, niet te verhelpen aan de ingeroepen bijzondere omstandigheid. Bovendien zijn de bedrijfsactiviteiten actueel het voorwerp van een nieuwe milieuvergunning, verleend bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu van 13 september 2011, waartegen de verzoeker ook een vernietigingsberoep bij de Raad van State heeft ingesteld (zaak A. 202.418/VII-38.298). Met het onderzoek van de wettigheid van laatstgenoemde vergunning, kan de verzoeker zijn beoogde doel alsnog bereiken. In dat opzicht zou een beoordeling ten gronde van onderhavig beroep geen bijkomend voordeel opleveren.

11. Op grond van artikel 39, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) mag de exploitatie van een inrichting die het voorwerp uitmaakt van een tijdig ingediende hernieuwingsaanvraag voortgezet worden tot over die aanvraag een definitieve beslissing, al of niet stilzwijgend, is genomen. Door de gebeurlijke vernietiging van de thans bestreden beslissing zou niet voor recht komen vast te staan dat de tussenkomen partij niet tijdig om de hernieuwing van haar vergunning(en) heeft verzocht. Evenmin zou de nietigverklaring van de vergunde verandering meebrengen dat die inrichting niet langer beschouwd moet worden als een bestaande vergunde inrichting die het voorwerp kan zijn van een hernieuwingsaanvraag. De vernietiging van de thans bestreden beslissing zou, gegeven de thans volledig onzekere hypothese dat later ook de hernieuwingsvergunning van 13 september 2011 zou worden vernietigd, in elk geval niet meebrengen dat het recht tot tijdelijke voortzetting van de exploitatie, als bedoeld in artikel 39, § 3, van Vlarem I, onherroepelijk verval.

12. Bijgevolg tonen de bijzondere omstandigheden die de verzoeker voor het voetlicht brengt, geen belang aan dat te onderscheiden is van het belang

dat gelegen is in het louter onwettig horen verklaren van de bestreden beslissing. Het nastreven van een dergelijk voordeel, vormt geen belang dat rechtstreeks verbonden is aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde. De verzoeker doet niet meer blijken van het rechtens vereiste actueel belang. Het beroep moet bijgevolg worden verworpen.

13. Gelet op de omstandigheden eigen aan de zaak, inzonderheid het feit dat het teloorgaan van het belang niet te wijten is aan de verzoeker, is het gepast de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin